

126. bera fram fyrir yður þá ósk alþingismanna, að tekin verði niður merkin af framhlið 15. júní. alþingishússins (ljónin og fiskurinn). Jafnframt hafið þjer, herra landshöfðingi, skýrt mjer frá því, að þjer af byggingarþrýðis-ástöðum hafið ætlað, að yður bæri eigi að verða við ósk þessari, og hafið þjer lagt það til, að við þetta megi standa.

Ráðgjafinn hefir nú leitað álita byggingarmeistarans, Meldahls etazráðs, um þetta efni og fylgir eptirrit af álitsskjali hans þessu brjefi<sup>1</sup>, enda skal eigi láta hjá líða, að tjá yður þjónustusamlega til þóknanlegrar leiðbeiningar, að ráðgjafinn felst á úrslit þau, er þjer hafið veitt máli þessu.

127. — Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um 15. júní. borgun á kornlánsskuld Snæfellsnessýslu. — Samkvæmt lögum 4. nóv. 1881 um endurborgun á skuldakröfum landssjóðsins, vil jeg skora á yður, herra amtmaður, að gjöra ráðstöfun til þess, að sýslunefnd Snæfellsnessýslu gefi út lögmætt skuldabryef til viðlagasjóðs fyrir upphæð þeirri, er getur um í 1. grein tjeðra laga, 3551 kr. 68 a. ásamt vöxtum frá 1. janúar 1880 til 31. desember 1881 = 284 kr. 14 a., samtals 3835 kr. 82 a., er endurborga skal að fullu og öllu með 6% á ári á næstkomandi 28 árum þannig, að hin árlega afborgun höfuðstóls og vaxtagreiðsla, samtals 230 kr. 15 a., sje greidd í jarðabókarsjóð innan ársloka ár hvert, fyrsta sinn 31. desember 1882, og ber að senda amtinu áleiðis hingað hið umgetna skuldabryef.

128. — Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um kosningu presta. — Með 28. júní. þóknanlegu brjefi 7. október f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað lagafrumvarp eitt, er fer fram á að veita söfnuðum þeim, er hlut eiga að máli, rjett til að kjósa sjálfir presta sína á þann hátt, er skýrar er kveðið á um í frumvarpinu, og var frumvarp þetta borið upp af þingmanna hendi,

Ráðgjafinn verður að vera á yðar máli um það, að sú umfangsmikla breyting, sem frumvarp þetta fer fram á að gjöra á reglum þeim, er nú gilda um veiting prests-embætta, sje svo löguð, að eigi beri á hana að fallast. Sóknarprestarnir eru, eins og

1) Í brjefi F. Meldahls etazráðs, dags. Kaupmannahöfn 12. júní 1882, segir meðal annars svo: „... Þá er jeg á sínum tíma var beðinn um uppdrætti til nýs alþingishúss, sendi jeg þá til álita og samþykktar.

Á uppdráttum þessum voru markaðir þeir merkiskildir, er hjer um ræðir. Skildirnir mynda sambandslíðinn milli neðri helftar framhliðarinnar og sjálfrar miðjunnar yfir múrbrúninni, þar sem nafndráttur konungs og kóróna er sett. Uppdráttur minn var svo samþykktur. Skjöldinn með dönsku ljónunum varð ekkert umtal um, en þá kom þegar fram ágreiningur um, hvort fiskinn bæri upp að taka á hinn skjöldinn, eður valinn. En með því vals-merkið eigi var viðurkennt af ríkinu, var hjá því sneitt að samþykkja, að valinn skyldi á merkið setja, og var jeg látinn ráða í þessu efni. Jeg kaus þá fiskinn, sem var enn til þessa, er húsið var byggt, hið viðurkenda þjóðmerki Íslands. Með því móti fór svo, að framhlið hússins bæri um komandi aldir hinar rjettu sögulegu jartegnir, það er: Íslands þjóðmerki við hliðina á þjóðmerki Danmerkur, og yfir þeim merki þess konungs, er húsið var reist á hans stjórnráðum. Til þess nú samt að gleðja hina ungu Íslendinga-kynslóð setti jeg val yfir dyrum niðri, er mint gæti á, að menn hefðu þegar verið farnir að hugsa um valinn 1881.

Útlitið á framhliðinni þolir með engu móti, að svo verulegir skrautmunir sje nú brott numdir, sem þjer er hjer um ræðir, og verð jeg því þarflátlega að beiðast þess, að ósk þeirri, er alþingismennirnir hafa fram borið, verði eigi sint. Yrði það gjört, myndi það ámóta skemmilegt fyrir framhlið hússins, eins og það yrði fyrir ásjónu manns, að raka af honum augnabrynnar....“